

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3380/2021
07.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Драгићевић, адвокат из ..., против туженог Радио телевизије Краљево и Ибарске новости ДОО, чији је пуномоћник Душан Гашић, адвокат из ..., ради накнаде штете због изгубљене зараде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1169/21 од 24.08.2021. године, у седници одржаној дана 07.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1169/21 од 24.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 291/17 од 15.01.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 24.01.2013. до 01.11.2016. године исплати укупан износ од 1.173.064,01 динар и то у појединачним месечним износима са законском затезном каматом почев од 01. по истеку наредног месеца у односу на месец за који се накнада штете потражује па до исплате, у року од осам дана. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име тужиоца уплати законом предвиђене доприносе РФ ПИО Филијала Краљево за период од 24.01.2013. до 01.11.2016. године, на износе из става првог изреке пресуде по стопи на дан уплате, а у року од осам дана. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка укупан износ од 200.580,64 динара, са законском затезном каматом од извршности па до исплате, у року од осам дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1169/21 од 24.08.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору из радног односа поднета је 14.02.2017. године, са захтевом за исплату 1.173.064,01 динар, што је динарска противвредност од 9.464,01 евра, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу а вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић